

ὕριο θὰ πάω στὸ Ναό.

Ἐκεῖ θὰ ζήσω ἓνα μεγάλο μυστήριο. Τὸ μυστήριο, ποὺ λέγεται Ἐκκλησία.

Εἶχα σχηματίσει μιὰ πολὺ πλανεμένη ἀντίληψη.

Ὅταν πρόφερα τὴ λέξι Ἐκκλησία, τὸ μυαλό μου πήγαινε στὸ οἰκοδόμημα, τὸ λαμπρὸ ἢ ἀπέριττο, μέσα στὸ ὁποῖο ἀντηχοῦν οἱ προσευχὲς καὶ προσφέρεται στοὺς πιστοὺς ἡ Χάρις τῶν μυστηρίων.

Ἀργότερα ἔκανα μιὰ ἀνακάλυψι. Δια-
βάζοντας τὸ ἱερὸ βιβλίον τῶν Πράξεων τῶν
Ἀποστόλων, εἶδα τοὺς πρώτους πιστοὺς νὰ
μὴ ἔχουν τεράστιους καὶ καλοστολισμένους
ναοὺς, νὰ μὴ ἔχουν καὶ μικρὰ κι' ἀπέριττα
ἐκκλησιάκια, σὰν αὐτά, ποὺ στεφανώνουν
τὶς κορυφές τῶν βουνῶν καὶ ἀναπαύονται
στοὺς κάμπους μας, ἀλλὰ νὰ ἔχουν μιὰ ἱερὴ
σύναξι, τὴν ὁποία ὠνόμαζαν, καὶ ἦταν στὴν
πραγματικότητα, Ἑκκλησία. Συναγμένοι
στὸν ἴδιο τόπο, «ἐπὶ τὸ αὐτό», συγκροτοῦ-
σαν ἓνα σῶμα λατρευτικόν, τὸ ὁποῖον κύκλω-
νε τὸ Θυσιαστήριον - θρόνον τοῦ Ἑσταυρω-
μένου Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ χαιρόταν τὴν πα-
ρουσία του καὶ τὸν λάτρευε καί, μετέχοντας
στὸ Ποτήριον τῆς Εὐχαριστίας, τρεφόταν μὲ
τὸ Ἅγιον Σῶμα του καὶ μὲ τὸ τίμιον Αἷμα
του. Ἐτσι γινόταν τὸ πραγματικὸ Σῶμα
τοῦ Χριστοῦ, ἡ Νύμφη του, γιὰ τὴν ὁποία
Ἐκεῖνος ἔδωκε τὸ πιὸ ἀκριβὸν τίμημα, τὸ
ἅγιον Αἷμα του.

Αὐτὴ ἡ ἀνακάλυψι μὲ συνεκλόνησε. Ἐα-
νοίχτηκε μπροστά μου μιὰ καινούργια πρα-
γματικότης. Ἡ πραγματικότης, ποὺ λέ-
γεται Ἑκκλησία.

Εἶμαι κι' ἐγὼ ἓνας βαπτισμένος. Εἶμαι
ἓνας Χριστιανός. Ἐνας Χριστιανός, ὅπως

ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ Χριστιανοὶ τῆς πρώτης Ἐκκλησίας.

Ἀνακαλύπτοντας τὴν Ἐκκλησία, ἀνακάλυψα τὴν θέσιν μου. Δὲν εἶμαι μόνο ἓνας στρατιώτης σὲ μιὰ ἀπέραντη στρατιά. Μὲ τὴν παράταξιν τοῦ Ἐσταυρωμένου Χριστοῦ μου δὲν μὲ συνδέει μόνο τὸ ὄνομα τοῦ Χριστιανοῦ καὶ ἡ παραδοχὴ τοῦ περιεχομένου τοῦ μηνύματός του. Συνδέομαι μαζί του πολὺ πιὸ στενά. Συνδέομαι ὀργανικά. Εἶμαι ἓνα μέλος τῆς Ἐκκλησίας του. Εἶμαι ἓνα μέλος τοῦ Σώματός του. «Ὑμεῖς δὲ ἐστε σῶμα Χριστοῦ καὶ μέλη ἐκ μέρους» (Α΄ Κορινθ. ιβ΄ 27). Μὲ τὸ Βάπτισμά μου ἐνώθηκα μ' αὐτόν. «Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβάπτισθητε, Χριστὸν ἐνεδύσασθε» (Γαλ. γ' 27). Ἐφόρεσα τὸν Χριστόν. Ἐγίνα ἓνα μαζί του.

Αὔριο θὰ ζήσω στὴ γνησιώτερη μορφὴ τῆς καὶ στὴ δυνατώτερή τῆς ἔντασι αὐτὴ τὴν ἐνότητά μου μὲ τὸν Κύριο καὶ τὴν ἐνσωμάτωσί μου στὴν Ἐκκλησία του. Στὸ Ναό, ποῦ θὰ πάω, θὰ εἶναι συγκεντρωμένα ὅλα τὰ μέλη του. Θὰ παρίσταται ὅλο τὸ σῶμα του. Ἡ Ἐκκλησία του «ἐπὶ τὸ αὐτό». Καὶ μαζί μὲ τὴν Ἐκκλησία του θὰ παρίσταται ὁ ἴδιος, ἡ Κεφαλὴ. Αὐτός, ποῦ «ἡγά-

πησε τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἑαυτὸν παρέδω-
κεν ὑπὲρ αὐτῆς» (Γαλ. ε' 25).

Αὐτό, πού θὰ ζήσω αὔριο, θὰ εἶναι ἡ
«Ἐκκλησία τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ». Θὰ εἶ-
ναι ἡ σύναξι, τὴν ὁποία συγκαλεῖ ὁ Θεός,
τὸ Δεῖπνο, τὸ ὁποῖο ἐτοιμάζει ὁ βασιλεὺς
καὶ οἰκοδεσπότης ὁλόκληρης τῆς δημιουρ-
γίας, καὶ στὸ ὁποῖο θὰ λάβουν μέρος «οἱ
κλητοί» του, γιὰ νὰ πάρουν τὴ Χάρι καὶ
τὴ χαρὰ καὶ νὰ προσφέρουν τὴ λατρεία.
Ὅλο αὐτὸ τὸ ἱερὸ σῶμα θὰ εἶναι αὔριο πυ-
ρακτωμένο ἀπὸ τὴ φωτιὰ τῆς ἀγάπης καὶ
τῆς λατρείας.

Ἐκεῖνος, προσφέροντας τὸ Αἷμα του,
θὰ προσφέρῃ τὴν ἀπέραντη θεϊκὴ του ἀγά-
πη. Κι' ἐμεῖς, κυκλώνοντας τὸν ἐπίγειο θρό-
νο του, τὸ Ἅγιο Θυσιαστήριον, θὰ ψελλίζου-
με, μ' ὅση δύναμι διαθέτουμε, τοὺς ὕ-
μνους τῆς ἀφοσιώσεώς μας καὶ τῆς ἀγάπης
μας.

Αὐτὴ ἡ σύναξις, αὐτὴ ἡ ἐνσωμάτωσις
εἶναι ἓνα κομμάτι τῆς βασιλείας του. Εἶ-
ναι ἡ ἴδια ἡ βασιλεία του. Ἡ αἰώνια βασι-
λεία, πού ἀξιόνομαι ἀπὸ τώρα νὰ τὴν ψη-
λαφῶ καὶ νὰ τὴν προγεύωμαι. Εἶναι μιὰ
προαπόλαυσις τῆς χαρᾶς τῆς αἰωνιότητος σὲ
τούτῃ τῇ γῇ. «Κἀγὼ διατίθεμαι ὑμῖν βα-

σιλείαν, ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τραπέζης μου ἐν τῇ βασιλείᾳ μου» (Λουκ. κβ' 29, 30).

Ἡ θεία Λειτουργία εἶναι ἡ ἐγγύησις τῆς βασιλείας. Σ' αὐτῇ, ὁλόκληρη ἡ Ἐκκλησία ἀπολαμβάνει τὴν χαρὰ τῆς παρουσίας τοῦ Λυτρωτοῦ της.

Αὔριο στὴ Λειτουργία, θὰ ζήσω τί εἶναι καὶ τί θὰ πῇ Ἡ Ἐκκλησία. Θὰ ζήσω γιὰ λίγο στὴν κοινωνία τοῦ Οὐρανοῦ καὶ στὴ ζωὴ τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ θὰ πάρω δύναμι, γιὰ νὰ ζήσω σὰν πολίτης τοῦ Οὐρανοῦ τὴ ζωὴ μου στὴ γῆ.

Ἡ αὐριανή μου ἡμέρα εἶναι μιὰ μεγάλη ἡμέρα.

